

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **C.-C. E., s.r.o., zastúpeného JUDr. P. J., advokátom**, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: SK/0249/99/08 zo dňa 11. júla 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24 S 1/2008-26 zo dňa 10. februára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24 S 1/2008-26 zo dňa 10. februára 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného číslo: SK/0249/99/08 zo dňa 11. júla 2008, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. H/0561/06/07 zo dňa 29. februára 2008 a odvolanie zamietol. Predmetným rozhodnutím Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 zákona č. 163/2001 Z.z. o chemických látkach a chemických prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon o chemických látkach“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 200 000 Sk z toho dôvodu, že pri kontrole vykonanej u žalobcu 4. decembra 2007, zameranej na plnenie opatrení prijatých na základe výsledkov kontroly zo dňa 12. októbra 2007 na odstránenie zistených nedostatkov pri označovaní a distribúcii nebezpečných prípravkov (ďalej len „opatrenia“), bolo zistené, že prijaté opatrenia neboli splnené, keďže u žalobcu boli opakovane zistené nedostatky pri označovaní nebezpečných chemických prípravkov, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 25 ods. 3 a ustanovenia § 26 ods. 8 zákona o chemických látkach.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj postupu správnych orgánov, ktorý mu predchádzal (vrátane rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu), dospel k záveru, že skutkový stav uvedený v prvostupňovom i druhostupňovom rozhodnutí správnych orgánov zodpovedá obsahu administratívneho spisu a v ňom vykonaných dôkazov. Zistil, že v správnom konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobca porušil povinnosti, ktoré pre neho vyplývali z ustanovení § 25 ods. 3 a § 26 ods. 8 zákona o chemických látkach.

Konštatoval, že správne orgány postupovali v konaní v súlade s ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (Správny poriadok) a zistili presne a úplne skutočný stav veci, a na jeho základe dospeli k správne právnemu záveru o zodpovednosti žalobcu za porušenie citovaných ustanovení zákona o chemických látkach. Žalobcom namietanú skutočnosť, že poskytovaním súčinnosti pri výkone kontroly a vyhotovením písomného poverenia svojim zamestnancom za účelom zabezpečenia prípravy kontroly SOI zrealizoval všetky opatrenia vedúce k prevencii, ako aj k odstráneniu nedostatkov zistených kontrolou dňa 12. októbra 2007, považoval súd (rovnako ako žalovaný správny orgán) za právne irelevantnú vzhľadom na to, že pri následnej kontrole dňa 4. decembra 2007 boli u žalobcu opakovane zistené nedostatky a porušenia zákona o chemických látkach. Pokiaľ žalobca v prípade zistených nedostatkov v označení výrobkov „T.“ poukazoval na tú skutočnosť, že ani žalobcov dodávateľ uvedené výrobky neoznačuje výstražným trojuholníkom (ani výrobca takýto symbol na výrobku neuvádza), súd na takéto tvrdenia neprihliadol vzhľadom na jednoznačne stanovenú povinnosť v označovaní uvedeného výrobku v § 26 ods. 8 zákona o chemických látkach. Na uvedenú skutočnosť bol žalobca upozornený prvostupňovým správnym orgánom už pri kontrole dňa 12. októbra 2007. Taktiež z obsahu vypracovanej Karty bezpečnostných údajov výrobku (ďalej len „KBÚ“) „T.“ je zrejmá povinnosť, v prípade spotrebiteľského balenia, opatriť obal hmatovým výstražným trojuholníkom pre ľudí s poruchou zraku. Z uvedeného vyplýva, že bol nesúlad KBÚ s etiketou prípravku „T.“. Napokon aj zo žalobcom predloženej listiny (e-mailu) od spoločnosti „V. SK, s.r.o.“ zo dňa 13. marca 2008 vyplýva odporúčenie pre žalobcu „skontrolovať dodávané výrobky a v prípade potreby požadovaný symbol dolepiť na obal“. V prípade, ak odobraté výrobky neboli výrobcom označené požadovaným symbolom, nemali byť takéto výrobky žalobcom prevzaté, zaradené do

skladu a následne do ďalšej distribúcie. Taktiež v prípade chýbajúcej etikety nebolo sporné, že táto sa v čase vykonania kontroly na výrobku nenachádzala, čím bola porušená povinnosť stanovená v § 25 ods. 3 zákona o chemických látkach. V konečnom dôsledku ide aj o ochranu spotrebiteľa, ktorý môže byť porušením uvedených povinností negatívne dotknutý na svojich právach a právom chránených záujmoch. Pokiaľ žalobca namietal doručenie oznámenia osobe neoprávnenej preberať zásielky žalobcu a následnú nemožnosť žalobcu vyjadriť sa k začatému správne konaniu, táto okolnosť nie je vadou spočívajúcou v konaní správneho orgánu, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku zisteným nedostatkom priamo pri výkone kontroly dňa 12.októbra 2007 a 4.decembra 2007, ako aj k obsahu jednotlivých inšpekčných záznamov.

Taktiež uviedol, že sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu týkajúcou sa neprimeranej výšky uloženej pokuty, t.j. v jej vymeraní v maximálnej zákonom stanovenej výške. Výška uloženej pokuty je vecou úvahy správneho orgánu a súd iba skúma, či toto uváženie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom (§ 245 ods. 2 OSP), či je v súlade s pravidlami logického myslenia, a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom. Z uvedeného hľadiska rozhodnutiu žalovaného (a ani rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu) nemožno nič vytknúť. V odôvodneniach svojich rozhodnutí totiž žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán podrobne vysvetlili, na základe ktorých skutočností dospeli k záveru o potrebe uložiť sankciu v maximálnej výške 200 000 Sk. Týmito skutočnosťami sú opakovane zistené porušenia tých istých povinností stanovených v ustanoveniach § 25 ods. 3 a § 26 ods. 8 zákona o chemických látkach, nesplnenie Opatrení uložených kontrolným orgánom podľa ustanovenia § 6 zákona o štátnej kontrole, s prihliadnutím na závažnosť protiprávneho konania, keď žalobca uvádza na trh dva druhy nebezpečných chemických látok a prípravkov nezodpovedajúcich požiadavkám zákona o chemických látkach s možnými následkami poškodenia zdravia ľudí alebo životného prostredia. Uvedené závery sú logické a majú svoj základ v riadne a úplne zistenom skutkovom stave. Podľa názoru súdu nebolo možné prihliadnuť ani k námietke žalobcu o tom, že predmetné výrobky žalobca podľa jeho tvrdenia nedodáva do maloobchodnej siete, pretože v prípade, že tovar je určený pre profesionálov, musí byť táto skutočnosť označená na výrobku. V čase kontroly na etikete prípravku nebolo označenie, že sa jedná o prípravok určený pre profesionálne použitie. Podľa Prílohy č. 10 k Výnosu MH SR č. 2/2002 prípravky, ktoré nie sú určené pre širokú verejnosť, ale obsahujú aspoň jednu nebezpečnú látku, musia byť na obale označené nápisom: „Karta bezpečnostných údajov je na žiadosť odborného užívateľa k dispozícii“. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ako aj z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že pri určovaní výšky pokuty sa riadili ustanovením § 40 ods. 5 zákona o chemických látkach v znení účinnom do 31. októbra 2008.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal žalobca odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu alebo sám vo veci rozhodol. Žalobca je toho názoru, že súd nedostatočne skúmal úvahu správneho orgánu, ktorý uložil pokutu, rovnako ako ani neskúmal, či úvaha tohto správneho orgánu, za predpokladu, že by sa riadil zásadami ukladania pokuty, v tomto prípade nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správny orgán pri ukladaní pokuty nerešpektoval základné zásady pre ukladanie pokuty, ktoré stanovuje zákon o chemických látkach (účinný v čase rozhodovania správneho orgánu), a to v ustanovení § 40 ods. 1 a ustanovení § 40 ods. 5. Zo strany žalobcu v danom prípade došlo k splneniu opatrení uložených správnym orgánom (aj keď nie všetkých, pričom je jednoznačne preukázané, že žalobca urobil všetky potrebné opatrenia na odstránenie nedostatkov – pokyny pre svojich zamestnancov). Správny orgán pri ukladaní pokuty mal prihliadnuť v zmysle zásad na ukladaní pokút na závažnosť protiprávneho konania, mieru možného poškodenia zdravia ľudí alebo životného prostredia a na rozsah škodlivých následkov. Výšku pokuty považuje žalobca za neprimeranú a neodôvodnenú, nakoľko závažnosť protiprávneho konania sa nerovná a ani sa nemôže rovnať najvyššiemu stupňu závažnosti protiprávneho konania aký mohol v konkrétnom prípade nastať, žalobca nedistribuuje prípravky do maloobchodnej siete, ale svojmu okruhu profesionálnych zákazníkov a predáva výrobky exkluzívne konečným používateľom.

Opakovane uviedol, že žalobca sa nemohol vyjadriť k začatému správne konaniu, nakoľko zásielka – Oznámenie o začatí správneho konania sa nedopatrením zo strany zamestnancov nedostala do rúk konateľa spoločnosti. Konštatuje, že tým, že mu zásielka nebola riadne doručená (chybou pošty) boli porušené jeho práva a oprávnené záujmy.

Taktiež uviedol, že preukázateľne realizoval všetky opatrenia vedúce k prevencii ako aj následným zisteným nedostatkom kontroly zo dňa 12. októbra 2007 vo vzťahu k samotným zamestnancom. V tejto súvislosti nemožno teda žalobcovi vytýkať žiadnu pasivitu, pretože urobil maximum opatrení, ktoré smerovali k náprave, čím sa súd vôbec nezaoberal. Kontrolou boli vytýkané dva uvádzané výrobky. Žalobca je toho názoru, že chýbajúca etiketa na iniciátor 25g bola odlepená počas preberania tovaru, resp. pri jeho manipulácii v sklade, a v prípade výrobku „T.“, resp. vytýkanému nedostatku podľa vyjadrenia spoločnosti V. SK., s.r.o., od ktorej žalobca výrobok odoberá, ani táto spoločnosť nelepi na výrobok výstražný trojuholník, pretože výrobca tento symbol na výrobku neuvádza.

Žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že s námietkami žalobcu sa riadne vysporiadal. Pokiaľ sa jedná o námietku žalobcu ohľadne doručovania opätovne uviedol, že prvostupňový správny orgán nemal dôvod pochybovať o riadnom doručení písomnosti. V opačnom prípade by sa

pokúsil doručovať písomnosť znovu. Sankcia, ktorej výšku žalobca namieta, bola uložená v maximálnej výške 200 000 Sk, avšak žalovaný správny orgán podotýka, že sankcia bola uložená pre nesplnenie „Opatrenia na nápravu“, ktoré bolo uložené žalobcovi pri kontrole dňa 12. októbra 2007, t.j. že sa jednalo o opätovné zistenie porušenia ustanovení zákona o chemických látkach. Vyjadrenie žalobcu, že etiketa na iniciátor 25g bola pravdepodobne odlepená počas preberania tovaru, resp. pri jeho manipulácii v sklade, pokladá odvolací orgán za subjektívne, a čo sa týka nedostatku pri výrobku „T.“ má odvolací orgán za to, že už počas predchádzajúcej kontroly bol žalobca poučený, že výrobky majú obsahovať hmatové upozornenie na nebezpečenstvo pre ľudí s poruchou zraku a nevidomých. Taktiež tvrdenie žalobcu, že urobil maximum opatrení, ktoré smerovali k náprave a odstráneniu nedostatkov, ktoré boli zistené kontrolou dňa 12. októbra 2007, je podľa názoru žalovaného správneho orgánu subjektívne, nakoľko následnou kontrolou vykonanou dňa 4. decembra 2007 bolo kontrolným orgánom zistené, že tomu tak nebolo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. februára 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Zákon o chemických látkach ustanovuje podmienky uvádzania chemických látok, chemických prípravkov a detergentov na trh, podmienky oznamovania, klasifikácie, testovania, označovania, balenia, dovozu a vývozu chemických látok a chemických prípravkov z hľadiska ochrany života a zdravia ľudí a životného prostredia pri voľnom pohybe chemických látok a chemických prípravkov, práva a povinnosti podnikateľa, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy, kontrolu a dohľad nad dodržiavaním tohto zákona, vrátane ukladania a vymáhania sankcií za porušenie tohto zákona a osobitných predpisov (§ 1 Zákona o chemických látkach).

Podľa ustanovenia § 25 ods. 3 citovaného zákona označovanie na obale chemickej látky alebo chemického prípravku musí mať v pomere k veľkosti obalu také rozmery a musí byť tak umiestnené, zhotovené a upravené, aby po celý čas používania obalu bolo zreteľne viditeľné. Označenie na obale, ako aj návody na používanie, prospekty a iná dokumentácia týkajúca sa výrobkov, musia byť uvedené v štátnom jazyku.

Podľa ustanovenia § 26 ods. 8 citovaného zákona obaly obsahujúce nebezpečné chemické látky a chemické prípravky sa musia zabezpečiť spôsobom, ktorý neumožní prístup deťom, a musia mať hmatovo rozlišovateľné varovanie pred nebezpečenstvom pre ľudí s poruchou zraku a nevidomých. Toto opatrenie sa netýka aerosolov, ktoré sú klasifikované a označené len ako mimoriadne horľavé alebo veľmi horľavé.

Podľa ustanovenia § 40 ods.1 citovaného zákona v znení účinnom do 31. októbra 2008 kontrolný orgán môže podnikateľovi uložiť pokutu do 200 000 Sk, ak podnikateľ odmietne umožniť vykonanie kontroly alebo nesplní opatrenie uložené kontrolným orgánom.

Podľa ustanovenia § 40 ods. 5 citovaného zákona v znení účinnom do 31. októbra 2008 pri určovaní výšky pokuty sa prihliada na závažnosť protiprávneho konania, mieru možného poškodenia zdravia ľudí alebo životného prostredia a rozsah škodlivých následkov.

Predmetom súdneho preskúvacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného číslo: SK/0249/99/08 zo dňa 11. júla 2008, ktorým žalovaný ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. H/0561/06/07 zo dňa 29. februára 2008, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 200 000 Sk za porušenie povinnosti § 25 ods. 3 a § 26 ods. 8 zákona o chemických látkach a odvolanie žalobcu zamietol.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že Inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonali kontrolu v spoločnosti C.-C. E., s.r.o., zameranej na plnenie Opatrení na nápravu, prijatých pri kontrole dňa 12. októbra 2007, pri ktorej bolo zistené, že žalobca opatrenia uložené kontrolným orgánom pri kontrole dňa 12. októbra 2007 zabezpečiť distribúciu chemických látok a prípravkov v zmysle chemickej legislatívy, nesplnil.

So všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa vyporiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení preskúvaného rozhodnutia ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie preskúvaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu

a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15. októbra 2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k právnomu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Správne orgány oboch stupňov si pre záver, že žalobca svojím konaním porušil ustanovenia § 25 ods. 3 a § 26 ods. 8 zákona o chemických látkach zadovážili dostatok skutkových podkladov, pričom je nepochybné, že pokuta bola uložená ako sankcia pre nesplnenie Opatrení na nápravu, ktoré bolo žalobcovi uložené dňa 12. októbra 2007, jednalo sa teda o opätovné zistenie porušenia ustanovení zákona o chemických látkach, a preto je i podľa názoru Najvyššieho súdu SR primeraná.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 24. februára 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová